

dolžnosti gosposke obravnavati, bo takrat, ako bi jo deželna komisija le kot zaprosivno spoznati utegnila, ob enem tudi kot zaprosnja veljala, če napovednik v svoji napovedbi ne izreče očitno, da ima kot napovedba veljati. Vsako zaprosenje ima samo po sebi že kot napovedba veljati, če se zaprosena pravica kot taka spozna, ki jo mora gosposka iz službene dolžnosti uravnati ali odkupiti.

IV. Ker so vse pisma, pisanja in obravnave za stran odkupljenja in uravnanja, ki se ima po Najvišjem patentu 5. julija 1853 opraviti, štempeljnov in poštne proste, je vse v tej zadevi na c. k. oblastni naravnane vloge na napisni strani in na zavitku z besedami „v rečeh odveze, odkupljenja in uravnanja zemljiš“ zaznamnovati.

V. Vse cesarske oblasti, posebno pa dačne in katastralne, imajo dolžnost vdeležencem, da bodo mogli svoje napovedbe ali zaprosenja narejati, pogled v za to potrebne pisma in pripomočke v primerni kontroli dopuščati, in če postavljeno prepisnino odrajtajo, jim tudi prepise tajstih ali posnetke map izdajati.

Dnina delavcov v našem cesarstvu.

Dnina delavcov (Taglohn) je za gospodarja kaj važna reč; po časniku „Austria“ je bila mesca septembra in oktobra sledeča:

V Černovici 24 do 30 kr., v Krakovi 36 kr. do 1 fl., v Debrečinu 1 fl., v Presburgu 36 kr., v Rabu 1 fl. do 1 fl. 12 kr., v Karlovcu 30 do 36 kr., v Berni 30 do 36 kr., v Novi Gičini (Neutitschein) na Marskem 18 kr., v Iglavi 18 do 20 kr., v Hebu 24 kr., v Pragi 36 do 48 kr., na Dunaji od 30 kr. do 1 fl., v Gradcu 24 do 30 kr., v Ljubljani 32 kr. do 1 fl., v Gorici 35 do 50 kr., v Šerdingu 28 kr., v Bocenu 1 fl., v Pančovi 1 fl. 12 kr.

Starozgodovinski pomenki.

O pomenu imen slavnih slovanskih mest Vineta in Jom — Jumna, in o izobraženosti starih Slavenov ¹⁾.

Razložil Davorin Terstenjak.

V zgodovinskih delih slavnih zgodovinopiscov še zmiraj nahajamo na nepravilno oponašanje, da so stari Slovani bili barbarsk narod. Vse drugači govorijo pisatelji nemški, kateri so tisti čas živeli. Naj mi bo dovoljeno v tem članku nekoliko svedočb navesti, da so stari Slovani gojili vse umetnosti mira, in da niso bili brez izobraženosti.

Po jezerih, rekah in po morji so ribčji opravljali mirno svoje dela, pišejo nemški kronikarji, in cele vasi so bile, v katerih so sami ribčji živeli. Posebno so se pečali z lovljenjem solnač (Hering) in Nemci so radi hodili v zemljo Slovanov po osoljene ribe ²⁾.

Živinoreja je bila imenitna, in bčelarstvo je Slovan razumel bolje, kakor njegov nemški sosed. Sloveli so tudi zavoljo poljedelstva in pri njem rabljali matiko in serp. Razun žita, pšenice in ječmena sta bila čislana posebno slovanski lan in konoplja. Tudi vertnarstvo jim ni bilo neznano. Nemci, kateri so v dvanajstem stoletji prišli v Pomorje, so se čudili nad obilnostjo maka in dobrega sadja posebno orehovega ³⁾. Še na koncu dva-

najstega stoletja omenjajo stare listine, da so v Braniborškem terte sadili. Iz žita so pekli kruh in zernje so mleli z žernovi; iz ječmena pa so varili dobro pivo (ol) in iz sterdi sladke med. Tudi soline (Salzquellen) so znali rabiti za pripravljanje soli ¹⁾.

Med oblačili nam pisatelji imenujejo klobuke, zunanje in notranje oblačilo, slednje je bilo iz platna.

Za orožje bojno jim je služilo kopje, meč, topor, lok in strela. Ako ravno so rudnino dobivali iz ptujih dežel, so vendar vse doma izdelovali. Med domačim orodjem se hvalijo slovanske sekire, serpovi, noži, tepače in žage.

Podobe njihovih molikov pa so bile umetno iz meda (bakra) in zlata vlite ²⁾. Tudi od zidarskega orodja govorijo tadajni pisatelji in od lepih zidanih hramov. Znali so tudi stari Slovani umetno podobe iz lesa rezati in z njimi stene lišpati, kakor tudi rezilo barbat ³⁾. Kronikar Thietmar govori od veličanskih štev. Sakso gramatkar in Helmold pišeta, da so Slovani znali tesati prostorne ladije, ktere so konje in jezdice sprejemale ⁴⁾.

Da pri takšnih različnih tvorinah je tudi trgovina cvela, se lahko razume.

Vsaki sedmi dan je v mestu Stetin-u bil sejm. Ruski kupci so prišli do dunajskega (donavskega) pobjezja, da so Bavarcem konje prodajali ⁵⁾.

Razni omajidiški in abbasidiški kalifovi dnarji, kateri so v zemlji nekdanjih Slovanov najdeni bili, pričujejo, da so že v osmem stoletji v trgovski zavezi z daljnimi jutrovi deželami bili. Med arabskimi dnarji, kateri so na boku baltiskega ali izhodnega morja najdeni bili, nobeden ni iz poznejšega časa kakor od leta 1012 ⁶⁾.

Med imenitnimi trgovskimi mesti je slovela posebno slavna Vineta, od ktere je že v „Novicah“ popis etal. Ali Adam bremski imenuje še drugo imenitno mesto, ktero je na ustji Odre stalo, in to mesto imenuje nar večje v Evropi. Zvalo se je Jom ali Jumna ⁷⁾. Nemci in Gerki so se v njem naseljevali zavoljo trgovine. Bilo je tukaj blago natovorjeno iz vsih severnih dežel. Al žalibog! da slava tega mesta ni dolgo terpela. Že v drugem desetletji 11. stoletja so to veličastno mesto Danci poharili. Kakor ime mesta Vineta je mitologičnega početka, tako tudi ime Jom — Jumna.

Kakor so tri različne imena in podobe troedinih božanstev v indoslovanskem bogočastju samo osebljene (personificirane) lastnosti tistega bitja, tako so tudi sinovi bratje, žene, sestre, hčere in drugi členovi rodbine božanstev samo deli tistega bitja. Kolikor več je lastnost božanstva osebljenih, toliko večja je postala rodbina božanstev. Astronomiško-kalendarski vzroki so storili, da se je število žen, otrok itd. enega božanstva do petdeset, sto itd. razširilo, kolikor je trebalo imen za poznamlovanje dnevo, tednov, mescov kakošnega letnega božanstva. Vse te imena pa imajo takšno zmisel, da se vjema z značajem glavne podobe. Da se, postavimo, trije deli časa — začetek, sreda in konec — poznamlovajo, je božanstvo časa dobilo dva brata. Ker pa je po poltenih (sinnlich) mislih rojenje le po združbi dvojih različnih spolov mogoče, je tedaj, postavimo, indiški Brahma dobil ženo ⁸⁾. Brahma pa je, kakor že v Upnekhatu ⁹⁾ stoji, celo leto ali sonce, zato je rudeča njegova barva za zaznamenje sončnega ognja, in ker sončna krogla se v

¹⁾ Thietmar IV., 28, VII. 52.

²⁾ Ebbo 55.

³⁾ Thietmar VI. 17.

⁴⁾ Helmold I. 36.

⁵⁾ Monumenta Boica XXVIII. str. 203.

⁶⁾ Glej Bohlen v „Abhandlungen der königl. deutschen Gesellschaft zu Königsberg“ str. 16, 33, 34.

⁷⁾ Adam Brem str. 217, 228.

⁸⁾ Primeri s temi besedami Nork „Popul. Mythol.“ II. del, stran 132, 133.

⁹⁾ Upnekhat ed. Anquetil Vol. II. str. 263.

¹⁾ Kar je tukaj rečenega, velja od polabskih Slavenov; od drugih drugokrat. Kar je o imenu mesta Vineta v spisu „o Noriku in Noreji“ rečeno bilo, se s tem člankom opozove. „Errando discimus“ pravi prislovica, in kogar ni sram se učiti, ta pride do resnice. Zmote izpovedati pa je dolžnost vsakega poštenega pisatelja.

²⁾ Glej Dreger „Codex diplomat.“ Pomor Nr. 5.

³⁾ Sefr. „vita Ottonis“ 118, Helmold I., 12, 14.

zračnem prostoru giblje, tedaj Brahma jezdi na labudu, sončnem ptiču. (Konec sledi.)

Slovniška drobtinica.

Nekaj o sestavljenih lastnih imenih.

Sestavljene lastne imena krajev se ne sklanjajo povsod po šegi družih imen ali priimen.

Razložek se namreč dela med tacimi imeni, ktere so sestavljene iz dveh imén ali iz imena in priimena, in pa med tacimi, ktere so zložene iz predloga in imena. Kjer je lastno ime sestavljeno iz dveh imén, n. pr., Kolovrat, Nežovas, Strahomer, ali sicer iz imena in priimena, vendar po šegi golih imen, na pr., Mokronog, Samotorca, Širokoset, ondi se sklanjajo ravno kakor sploh imena, na pr., iz Kolovrata, iz Mokronoga, od Samotorce. Kjer pa v sestavljenem imenu priime še hrani svojo lastnijo, ondi se priime sklanja po svoje, in imé po svoje; na pr. Vini verh, Vinega verha, Pavla vas, v Pavli vasi, Spodnje Gorje, v Spodnjih Gorjah. Le-to sklanjanje je zaznamovano v gosp. Metelkotovi slovnici str. 192.

Pa so tudi imena sestavljene iz predloga in imena, in tukaj je v časih predlog na se potegnil navdarek, na pr., Zalog, Púgled, Zástava; takošne se sklanjajo brez razložka kakor druge imena; na pr., do Zaloga, v Zalog, po Zalogu; od Zastave, na Zastavo.

Drugej pa je ime svoj navdarek ohranilo, in ondi se med ljudstvom le malokdaj nahaja sklanjanje po šegi navadnih imen; na pr., Zabreznica, do Zabreznice, v Zabreznico, v Zabreznici, ali pa Medvode, iz Medvod, na Medvode, v Medvodah; in še tukaj prosti Slovenec raji pravi: za Breznico sem bil, Medvodami sem spal. Večidel pa se z imenom v sklanjanji tako ravna, kakor da bi ne bilo v eno sestavljeno, ampak bi predlog za se bil, in ime zopet za se. Na pr., Podhom, Podlipa, Preddvor, Predjama, Zaverh, Zaplana; pridem od Podhoma, Podlipo, Preddvora, Predjame, Zaverha, Zaplane; grem Podhom, Podlipo, Preddvor, Predjamo, Zaverh, Zaplano; sem bil Podhomom, Podlipo, Preddvorom, Predjamo, Zaverhom, Zaplano. Prosti Slovenec na kmetih se ne bo lahko zmotil, da bi govoril: grem v Preddvor, v Predjamo, sem bil v Preddvoru, v Predjami.

Tega razložka v naših slovnica do zdaj nisem našel zapisanega, zatoraj sem se prederznil na-nj opomniti pisatelje naše.

Hicinger.

Novičar iz avstrijskih krajev.

Iz Celja. Minulo je nenavadno toplo, poletnemu enako vreme; hladneji prihajajo dnevi, meglene tamne noči. Golo in pusto je po livadah in travnikih, in dež rumenega listja šumlja niz drevja na tla. Bilo je nebó letos bolj usmiljeno, kakor je terda zemlja, na kateri krutneje od nekdanj koljejo ljudi, ter eden drugemu huje od nekdanj kratko življenje greni — nebó namreč je čakalo s tamno mokrotno jesenjo, da je blagoslov polja o tej silni dragini pospravljen bil suh in nepohabljen. Tedaj utegnemo mirno zimovati pa počivati v tem, ko na daljnih bregovih grozovite dogodbe se godijo, in kervava vojska vžigajoče krogle meče v primorske gradove. —

V neki kerčmi blizo P. bil je nedavno prepir med nekim kramarjem in domačim hlapcom. Bila sta pijana oba. Od besedovanja prišlo je do nasilja, tako da je kramar hlapca hudo ranil ter mu celo levo okó prebil. Drugo jutro, ko se je bil kramar iztreznil, se spomni kaj je pretekli večer storil. Boječ, da bi ga hlapec pri sodni ne tožil, ga poiše; ter mu pravi: „Veš kaj, ljubi moj, ni treba me tožiti, da sem ti snoči okó oškodoval; tū imaš en tolar zato“. Hlapec vzame dnar, rekoč: „Naj pa bo; saj je bilo že staro okó.“

J. Š.

Od sv. Marjete pri Česnici na Štajarskem 17. nov. Ne samo poljske prideike, kakor smo unkrat pove-

dali, temoč tudi vinogradne smo, hvala Bogu! do prvih dni t. m. srečno spravili domú; zlato-rumene vinske kapljice smo letos, čeravno ne obilno, vendar več pridelali, kakor smo se je nadjali, samo žalibog! da je mnogim ne bo nič ostalo, ker je marsikter že morebiti dve leti dačo dolžen. Toča nam letos ni nič škodovala, kar se malo katero leto zgodi; tudi od tertne bolezni je bilo malo kaj zapaziti. Da pa je letošnje štajarsko vino dobro in da bo berž ko ne tisto od 1848tega leta še prekosilo, nam pričuje visoka cena, ki jo za-nj vinski barantači ponujajo. Da pa je tudi močno, vidimo iz žalostnih primerljev, ki se pogostoma godijo, katerih bi Vam — bodi Bogu milo! — le predosti naštetiti znali. Da je med našim ljudstvom pa tudi pobožno čutjenstvo živo, nam pričuje lepa nova kapelica, pri kateri se gosp. J. B., ki jo je dal zidati, nobenih stroškov ni bal. Pri blagoslavljenji te kapelice smo slišali dve pesmi na čast D. Marije prepevati, za ktere je tukajšni gosp. učitelj J. F. zložil napeve, ki so gotovo vredni, da bi se dalje po slovenskem svetu razširili.

Oroslav Ruprečki.

Iz Železnikov 18. nov. Ker naše drage „Novice“ posebno rade tudi o šolskih zadevah govoré, naj naznanijo učiteljem smert enega nar vernejših bratov, tukajšnjega izglednega učenika gosp. Jakoba Demšer-ja, ki je, 60 let star, sinoč okoli 11. ure po dolgem bolehanji v Gospodu zaspal. O življenji tega zares zasluženega moža se da z malimi besedami veliko povedati: Bil je učitelj z dušo in telesom, vès vnet za poduk in blagor mladine. Zato je bil pa tudi že leta 1824 od c. k. ilirskega deželnega poglavarstva v čast izglednega učitelja povzdignjen. — V Železnikih rojen, je od leta 1815, ko se je pri nas šola ustanovila, do skončanega letošnjega šolskega leta, tedaj skoz celih 40 let pri nas učitelj bil, neprenehoma z velikim veseljem šolo oskerboval, tako da še v zadnji bolezni je bila njegova nar serčnejša želja, saj toliko okrevati, da bi le zopet v šolo mogel. Al v bukvah previdnosti Božje je bilo zapisano, da stekli so se mu odločeni dnevi in ure! — Ako je človeku prijetno, ozreti se konec življenja nazaj na svoj zemeljski tek, in viditi med mnogo prestanimi težavami vendar tudi marsikak lep sad svojega mnogoletnega truda, si pač zamoremo misliti veselje rajnega, ko se je spominjal velike množice svojih nekdanjih učencov (vès čas njegovega učenja je blizo 5000 nedeljskih in delavniških učencov šolo obiskovalo) in vidil med tajistimi jih mnogo dospeti na visoko stopnjo omike in časti. Res, težko se nahaja na kmetih kak učitelj, ki bi se s takimi učenci ponašati mogel, kakor jih je on imel, in mikavno bi utegnulo biti bravcem „Novic“ kaj več od tega slišati. Izmed učencov rajnega so na priliko v duhovskem stanu: 1 dekan, 5 fajmoštrov, 7 kaplanov in 2 bogoslovca; v vojaškem stanu: 1 major, 2 lajtenanta; v vradniškem stanu: 1 okrajni predstojnik, 1 okrajni komisar, 2 adjunkta in 2 druga vradnika v cesarskih službah, 2 dohtarja pravoslovja in 1 poštar, dalje 5 učiteljev in še mnogo družih, ki so doma ali drugod pri kupčijstvu, obertni in rokodelstvih dobili dobre službe in dober kruh. — Tako požene dobro seme pervega nauka, ako se vé umetno vcepiti v rahle serčica njezne mladine, lepo kalí ter rodí žlahni sad!

J. Levičnik.

Iz Ljubljane. V četrtek okoli poldne so se slovesno poklonile vse tukajšne duhovne, vojaške in civilne cesarske oblastnije, mestno namestništvo itd. Njih prevzvišenosti, gospodu deželnemu poglavarju Gustavu grofu Chorinski-mu in jim veselje razodele nad tem, da so jih presvitli cesar povzdignili v visoko čast svojega tajnega svetovavca. Deželni poglavar so ginjenega serca prejemali radostne razodetja od vsih strani, ktere je skusil tudi naš današnji list v domači besedi spodobno izraziti.

Iz Ljubljane. V sredo popoldne se je zbralo mnogo prijatlov naravoslovskih véd v muzealnih sobah gosp. ku-

Starozgodovinski pomenki.

O pomenu imen slavnih slovanskih mest Vineta in Jom — Jumna, in o izobraženosti starih Slavov.

Razložil Davorin Terstenjak.
(Konec.)

Sadaj razumemo, zakaj so si Indi Brahma-ta tudi z dvema glavama predstavljali, da tako nasprotni lastnosti v vsaki letni polovici očitajo, in zakaj ima dve ženi: lepo Sarasvati in černo Kadri, ktera mu je same demone rodila, — to je, po vsakdanjem sončnem zahodu pridejo temne črne noči.

Med sinovi ali avatarami Brahma-ta je prvi Dakša, kateri se je rodil iz Brahmatovega nožnega persta (Fusszehe), zato Dakša ali Takin = Zehe. Dakša izrazuje toraj božanstvo časa, zato v Bhavagat Purani stoji, da nima sinov, temoč petdeset hčers Parasvati-jo, hčerjo Svayambhu-ta¹⁾. Svayambhu = Sobeslav pa je priime Brahmatovo. Teh 50 hčers se je omožilo: 27 jih je vzel Čandra bog mesca, kar 17 mesečnih konstelacij poznamlja²⁾, 13 jih je vzel Kasyapa, kar pomeni: svetloličen, 7 pa Darma, bog pravice in kreposti.

Ena teh 50 Dakšovih hčers je bila Vineta, omožena s Kasyapa-tom, ki pa dolgo ni otrok dobila. Potoživša se proti svojemu možu, dobi od njega dvoje jajc, da bi ju izvalila. 5000 let je čakala, in ker ni še nič zvalila, eno jajce stare, in glej! še le na pol je bil sad v njem izobražen in v njem je ležal Arun, bog juterne zore.

Kaj nek ta mitologijska basen izrazuje? Tek sonca (Brahma) stvarja čas: leto, tedne, dneve in dobe dneva. Dakša je toraj mesečni bog, mesečno leto, kakor Brahma se v Uprehhatu veli sončno leto. Zato se piše od Dakšata, da je rodil 30 sinov, kateri pa so postali pušavniki in niso se plodili iz tistega vzroka, kakor črede Helia na Trinakri³⁾, ker bi drugači kalendar prišel v nered, ako bi ne imelo vsako leto primerne števila (gleichmässig) dnevov. Božanstvom časa pa so starci darovali koze, tako Heri Aegebolos (kzojedka) in Junoni Kaprotini ob kalendrah (mladem mescu), ker koza je znamenje rodilne natorne moči. Lahko toraj razumemo, zakaj se je Dakša z kozlovo glavo obrazoval. Dakša je toraj stvaritelj noči in dneva. Njegova hči Vineta, omožena s Kasyapa-tom, ktere učeni Dorow ima za osebljeni „aetherdurchflossenen Himmelsraum“, je toraj božica rastečega dneva, kar se že iz njenega ploda, sina Aruna-ta, to je, Zormana — zornega božanstva — vidi, ktere so zategavoljo indijske basni za vozarja (Wagenlenker) boga Surya-sonca napravile.

Po novih 5000 let je Vineta iz drugega jajca rodila oria Garudha, na katerem Višnu jaše. Orel je v basnih vsih starih narodov znamenje sonca; mitologijska basen o rojstvu Garudha-ta od Vinete toraj izrazuje: „Dan se začneja s svitom (Vineta), po svitu pride zora (Arun), in še le po zori jarko sonce (Garudha)“.

Vineta je toraj božica rastečega dneva, svita pred zorom, in slavno mesto je po častji te božice dobilo svoje ime.

Resnico našega terdila pokrepčujete imeni mesta Vinete, pri Dancih in Skandinavcih navadne. Danci so to mesto imenovali Wolin, in Skandinavci Julin. Vali⁴⁾ (beri Voli) je bil v nordijski mitologii bog rastečega dneva svitlobe, toraj ravno to, kar Vineta⁵⁾. Ravno

to je bil Jul ali Juel¹⁾ pri Skandinavcih, kakor še danes skandinavski praznik Jula pričuje. Obhajajo pa ta praznik ob času naj dalje noči, to je, 24. decembra, zato se ta mesec tudi julski veli. Od te dobe pa začneja dan rasti, toraj je božanstvo Jul enako z božanstvoma Vali in Vineto, in tako se razjasnuje, zakaj so severni Germani Vineto imenovali Wolin in Julin. Vineta je toraj slovansko ime, ne pa Wolin, kakor so kateri mislili. Tudi ime mesta Jom ali Jumna je mitologijsko.

V sanskritu pomeni vyoman firmamentum, coelum²⁾, in Šiva ima priime Vyomaguesha, firmamenti dominus³⁾. Pozna to besedo tudi letiški jezik, in sicer pomeni Jumals⁴⁾ bog nebes. Pa tudi slovanski jo je ohranil v imenu mesta Jom, Jumna, in v imenu božanstva Akn Jom, ktero ime je Kolar (Staroitalija 229) na retransko-prilvicki podobni bral. Akn (Akon?) Jom je toraj Šiva Vjomaguesha, in akn je ali iz esha (sansk. sh = slov. k) ali pa iz sansk. akkâ = mati in akon toraj = oče. Da je korenika ak starim Slovanom znana bila, pričuje zgodovinsko ime slovanskega kneza Akamira⁵⁾. Akn, Akon Jom⁶⁾ pomeni toraj kar pomeni Jupiter, der Himmelsvater, in Jom, Jumna — mesto Joma ali Jova.

Novičar iz raznih krajev.

C. k. ministerstvo nauka je ukazalo, da v ljudskih šolah po kmetih naj se otroci zraven sadjoreje tudi v čebelarstvu podučujejo. — Sedanji minister kupčijstva je predelal novo postavbo za obertnike in rokodelce in, kakor se sliši, se bo kmali razglasila. — V jetnišnicah našega cesarstva se bo železje jetnikom nekoliko zljajšalo; tudi se bo okoli oklepov na nogah podlaga naredila, da železje ne bo oškodovalo gležnov; enojno železje bo vprihodnje težilo le 17 lotov do 1 funta, dvojno pa od funta in 7 lotov do funta in 27 lotov za slabeje osebe; dosihmal je bilo od 2 do 4 funtov težko. — Vsi časniki se zdaj pomenkovajo od dragine cukra, ktere funt je pred malo mesci še 24 krajc. veljal, sedaj pa je poskočil na 36 kr. 40 let se ni kaj tacega slišalo. Pravijo, da slaba letina in pa huda kolera ste tega vzrok, da v tistih deželah, kjer se cukrena moka prideluje, je letošnji pridelk bil slabši, in ker so angležki in holandski veliki trgovci to berž zapazili, so pokupili vse zaloge in povišali ceno. Naj so že vzroki kakoršni koli, gotovo je to, da bomo mogli tudi to grenkobo življenja pokusiti in manj sladčie vživati. V Berlinu so se že zlo sirupa prijeli namesto cukra. Od mnogih strani se ponavljajo zdaj sveti, naj bi več sladkorne pese sadili in iz nje več cukra narejali; nekteri pa celo priporočajo ga iz krompirja delati, ker krompir ima, kakor je znano, veliko štirke v sebi; iz 150 funtov štirke se dobi pa 100 funtov cukra na tako lahko vižo, da si veliko gospodarstvo samo lahko za svoje potrebe cukra nareja. Ljubi krompir! kaj boš še vse mogel biti! — Vendar je ta svet veliko pametnejši memo tistega, ki smo ga te dni v „Presse“ brali, da naj bi se dragini mesa s tem skušalo v okom priti, da bi se za izrejo telét premije delile! Koliko taci premij bi pač moglo biti in kolikšne?

65 Lindenbruchov tekst). Kraj Mure, v lutomerski fari in v Medjimurji še se tudi nahajajo rodovine Dokša.

¹⁾ Glej Vollmer „Mythol. Lexicon“ 2. Auflage, stran 77.

²⁾ Pott „Etymolog. Forschungen“ I., 100.

³⁾ Amarasinha „editio Paulini“ stran 28.

⁴⁾ Stender „Grammat. letica“ str. 262.

⁵⁾ Glej Šafarik „Slav. Alterth.“ II. 193.

⁶⁾ Iz tega imena se spet vidi, da je Kolar rune na prilvickoretranskih podobah dobro bral. Da bi se vendar izdalo njegovo v rokopisu dogotovljeno delo „Die Götter von Rethra“, ako ne drugači, saj s prostim popisom božanstev. V posebnem članku bom dokazal, da vse imena retranskih podob, katerih Kolar v svojem delu „Staroitalija“ omenja, so resnične, in toraj tudi podobe, o katerih autentičnosti še zmiraj niso vsi učeni prepričani.

¹⁾ Glej „Asiatische Originalschriften“ I. str. 104.

²⁾ Niklas Müller „Glauben der Hindu“ stran 565.

³⁾ Glej Homer „Odysse“ 12, 129.

⁴⁾ Glej Vollmer „Mythol. Lexicon“ 2. Auflage, stran 77.

⁵⁾ Celo ime očeta Vinetinega se je ohranilo v imenu polabsko-slovenskega roda Dokšani. „Heveldi, qui juxta Habolam fluvium et Doxani, Liubizzi“, piše Adam bremski (Adam Bremi.